

О.І. Будрик, асист. (*Інститут хімічних технологій СНУ ім. В. Даля, Рубіжне*)

Л.Д. Комач, канд. екон. наук, доц. (*Інститут хімічних технологій СНУ ім. В. Даля, Рубіжне*)

ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВА ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ

У сучасній економічній ситуації виробники продукції мають повну економічну самостійність, самі визначають свою економічну політику, формують портфель замовлень, організують виробництво і збут продукції, відповідають за результати господарської діяльності, що й зумовлює проблему забезпечення економічної безпеки бізнесу [2; 3].

Ринкові відносини суттєво ускладнюють умови господарювання і посилюють конкурентну боротьбу між господарюючими суб'єктами, що може погіршувати їх економічний стан і як наслідок – призводити до банкрутства. Тому на сучасному етапі розвитку підприємств України надзвичайно актуальним є питання організації процесу управління підприємством щодо упередження та нейтралізації небезпек і загроз, а також актуалізації потенційних можливостей підприємства щодо забезпечення економічної безпеки, а також підвищення ефективності його функціонування в ринкових умовах.

Головна мета економічної безпеки підприємства полягає в тому, щоб гарантувати його стабільне та максимально ефективне функціонування зараз і високий потенціал розвитку в майбутньому.

Національна безпека будь-якої країни залежить не тільки від соціально-економічних і політичних факторів, а також визначається екологічною ситуацією як в самій країні, так і за її межами. Визначено, що продовольча безпека країни досягається за умови становлення інтегральної еколого-економічної безпеки розвитку підприємств, яку пропонується розглядати як економічний розвиток підприємств з урахуванням вимог екологічної безпеки (екологічно чиста продукція, екологічно чисте виробництво, екологічно чисті агросистеми) з метою забезпечення населення якісними товарами та покращення демографічної ситуації (рис.) [1].

У даному контексті розвиток підприємств передбачає процес гарантованого забезпечення усіх членів суспільства високоякісними, екологічно безпечними та чистими продуктами з метою задоволення фізіологічних потреб людини, підтримки фізичного та психічного здоров'я нації на умовах екологічно зрівноваженого використання, збереження та відтворення природних ресурсів. Вступ України до

Світової організації торгівлі (СОТ) підсилює актуальність такого процесу, оскільки вітчизняна продукція має задовольняти внутрішні потреби та бути конкурентоспроможною на зовнішньому ринку.

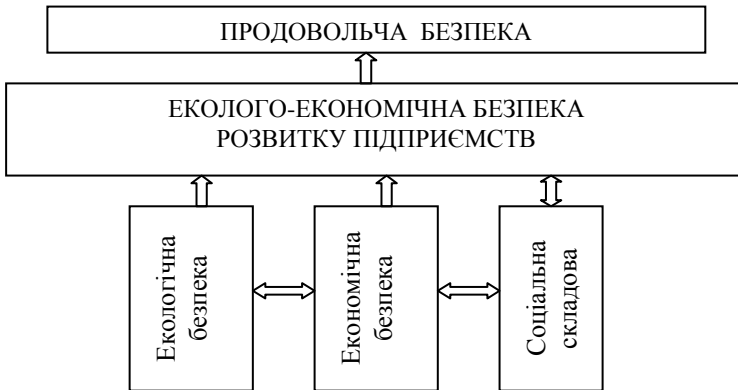

Рисунок – Схема еколого-економічної безпеки розвитку підприємств

Еколого-економічні проблеми діяльності підприємств визначаються як конфлікт між глобальним характером екологічної кризи, з одного боку, і недосконалістю існуючих механізмів забезпечення екологічної безпеки підприємств, з іншого [1]. Ураховуючи реальні напрямки еколого-економічного розвитку при здійсненні виробничо-господарської діяльності підприємств, цілі їх виробничої діяльності мають відповідати екологічним вимогам суспільства та концепції сталого й екологічнобезпечного розвитку.

Таким чином, подальший розвиток господарського комплексу можливий лише при обов'язковому врахуванні екологічних вимог, практичному застосуванні відповідних знань, що передбачає процес екологізації виробництва, який спрямований на зниження потреби у залученні природних ресурсів до промислового виробництва.

Список джерел інформації

1 Механізми управління еколого-економічними системами / В. Н. Бурков [и др.]. – М. : Изд. физ.-мат. лит., 2008. – 244 с.

2 Васильців Т. Г. Економічна безпека підприємництва України: стратегія та механізми зміцнення : монографія / Т. Г. Васильців. – Львів : Арал, 2008. – 384 с.

3 Іванюта Т. М. Економічна безпека підприємства : навч. посібник / Т. М. Іванюта, А. О. Заїчковський. – К. : ЦУЛ, 2009. – 256 с.